

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/1973

av den 8 juli 2015

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 med särskilda bestämmelser om rapportering av oegentligheter avseende asyl-, migrations- och integrationsfonden och instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.5, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med denna förordning är att bestämma vilka oegentligheter medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen. För att kommissionen ska kunna utföra sina uppgifter vad gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen, särskilt för att göra det möjligt för kommissionen att utföra riskbedömningar, bör det också fastställas vilka uppgifter som ska lämnas.
- (2) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas på samma sätt oberoende av vilken fond som används för att uppfylla de mål som fonden inrättades för. För detta ändamål bemyndigas därför kommissionen genom förordning (EU) nr 514/2014 samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1303/2013 ⁽²⁾, (EU) nr 1306/2013 ⁽³⁾ och (EU) nr 223/2014 ⁽⁴⁾ att anta regler för rapporteringen av oriktigheter och oegentligheter. För att exakt samma regler ska gälla för de fonder som omfattas av dessa förordningar måste denna förordning innehålla bestämmelser som är identiska med de som finns i kommissionens delegerade förordningar (EU) 2015/1970 ⁽⁵⁾, (EU) 2015/1971 ⁽⁶⁾ och (EU) 2015/1972 ⁽⁷⁾.
- (3) Definitionen av *oegentligheter* som används i denna förordning bör vara den i artikel 1.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽⁸⁾. För den definitionen bör *ekonomisk aktör* vara en fysisk eller juridisk person eller annan enhet som deltar i genomförandet av stöd från fonden, med undantag för en medlemsstat som utövar sina befogenheter som offentlig myndighet.

⁽¹⁾ EUTL 150, 20.5.2014, s. 112.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUTL 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUTL 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUTL 72, 12.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1970 av den 8 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 med särskilda bestämmelser om rapportering av oriktigheter avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1971 av den 8 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med särskilda bestämmelser om rapportering av oegentligheter avseende Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 (se sidan 6 i detta nummer av EUT).

⁽⁷⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1972 av den 8 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 med särskilda bestämmelser om rapportering av oriktigheter avseende fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

⁽⁸⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGTL 312, 23.12.1995, s. 1).

- (4) För att möjliggöra en enhetlig tillämpning av rapporteringskraven i medlemsstaterna är det nödvändigt att definiera begreppet *misstanke om bedrägeri*, med beaktande av den definition av bedrägeri som anges i konventionen upprättad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽¹⁾, och begreppet *det första administrativa eller rättsliga konstaterandet*.
- (5) I förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 223/2014 fastställs den nivå för vilken rapportering krävs under vilken oriktigheter inte behöver anmälas till kommissionen och fall där rapportering inte behöver ske. För att förenkla och anpassa bestämmelserna och uppnå en balans mellan den administrativa bördan för medlemsstaterna och det gemensamma intresset vid tillhandahållandet av korrekta uppgifter för analysändamål vad gäller unionens kamp mot bedrägerier är det nödvändigt att tillämpa samma nivå för rapportering och samma undantag för rapportering av oriktigheter och oegentligheter enligt förordningarna (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 514/2014.
- (6) För att säkerställa konsekvens i rapporteringen är det nödvändigt att fastställa kriterierna för att avgöra när oegentligheter inledningsvis ska rapporteras och vilka uppgifter som ska lämnas i sådana inledande rapporter.
- (7) För att de uppgifter som lämnas till kommissionen ska vara korrekta är uppföljande rapportering nödvändig. Medlemsstaterna bör därför förse kommissionen med uppdaterad information om alla betydande framsteg i de administrativa och rättsliga förfaranden eller procedurer som är relaterade till varje inledande rapport.
- (8) Mot bakgrund av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽³⁾ bör kommissionen och medlemsstaterna avseende den information som lämnats i enlighet med denna förordning, förhindra obehörigt röjande av eller tillgång till personuppgifter. Därutöver bör den här förordningen ange för vilka syften kommissionen och medlemsstaterna får behandla sådana uppgifter.
- (9) Förordning (EU) nr 514/2014 är bindande för Förenade kungariket och Irland, varför även den här förordningen är bindande för dem.
- (10) Förordning (EU) nr 514/2014 och denna förordning är inte bindande för Danmark.
- (11) Eftersom utbetalningar redan har gjorts för de berörda fonderna och oegentligheter skulle kunna förekomma bör bestämmelserna i denna förordning tillämpas omedelbart. Denna förordning bör därför träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer vilka oegentligheter som ska rapporteras och vilka uppgifter medlemsstaterna ska lämna till kommissionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *misstanke om bedrägeri*: oegentligheter som ger upphov till inledandet av ett administrativt eller rättsligt förfarande på nationell nivå i syfte att fastställa att det föreligger en uppsåtlig handling, särskilt bedrägerier i den mening som avses i artikel 1.1 a i den konvention som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- b) *det första administrativa eller rättsliga konstaterandet*: en första skriftlig bedömning av en behörig myndighet, vare sig det är en administrativ eller en rättslig myndighet, som på grundval av konkreta fakta sluter sig till att det föreligger en oegentlighet, utan att detta påverkar möjligheten att denna slutsats senare revideras eller dras tillbaka under det administrativa eller rättsliga förfarandets gång.

Artikel 3

Inledande rapportering

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen rapportera oegentligheter till kommissionen som
 - a) avser ett belopp som överstiger 10 000 euro i bidrag från fonderna,
 - b) har varit föremål för ett första administrativt eller rättsligt konstaterande.
2. I den inledande rapporten ska medlemsstaterna tillhandahålla följande information:
 - a) Namn och nummer för den gemensamma identifieringskoden (CCI-nummer) för det nationella programmet och projektets referens.
 - b) Identiteten hos de fysiska eller juridiska personer som berörs, eller båda, eller någon annan enhet som medverkat till att oegentligheten har begåtts och dess medverkan, utom om den informationen på grund av de berörda oegentligheternas natur inte skulle gagna arbetet med att motverka oegentligheter.
 - c) Den region eller det område där projektet har genomförts med lämplig information för identifikation, såsom Nuts-nivån.
 - d) Vilken eller vilka bestämmelser som har överträtts.
 - e) Datum för och källan till den första information som har lett till misstanke om oegentlighet.
 - f) De metoder som har använts när oegentligheten begicks.
 - g) I förekommande fall, uppgift om huruvida denna metod leder till misstankar om bedrägeri.
 - h) Det sätt på vilket oegentligheten har upptäckts.
 - i) I förekommande fall, vilka medlemsstater och tredjeländer som berörs.
 - j) Vilken tidsperiod eller vilket datum oegentligheten har begåtts.
 - k) Det datum då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet av oegentligheten gjordes.
 - l) Det totala utgiftsbeloppet för projektet, uttryckt som andel av unionens bidrag, det nationella bidraget och det privata bidraget.
 - m) Det belopp som berörs av oegentligheten, uttryckt som andel av unionens bidrag och det nationella bidraget.
 - n) Vid misstanke om bedrägeri och om inga utbetalningar av offentliga medel har gjorts till stödmottagaren, det belopp som felaktigt skulle ha utbetalats om oegentligheten inte hade konstaterats, uttryckt som andel av unionens bidrag och det nationella bidraget.
 - o) Typen av oriktig utgift.
 - p) I förekommande fall, uppgift om huruvida betalningarna har ställts in och om möjligheterna till återkrav av utbetalda belopp.

3. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna inte rapportera oegentligheter till kommissionen rörande följande:

- a) Fall där oegentligheten bara består i att ett projekt helt eller delvis inte har kunnat genomföras på grund av att stödmottagaren har gått i konkurs.
- b) Fall som stödmottagaren, antingen före eller efter det att det offentliga stödet betalats ut, har rapporterat till den ansvariga myndigheten eller revisionsmyndigheten, om rapporteringen har gjorts på eget initiativ och innan endera myndigheten har uppmärksammat omständigheterna.
- c) Fall som den ansvariga myndigheten eller revisionsmyndigheten upptäckt och korrigerat innan de berörda utgifterna tagits med i en utgiftsdeklaration som lämnats till kommissionen.

I alla andra fall, särskilt i de fall som föregår konkurs eller misstanke om bedrägeri, ska de upptäckta oegentligheterna tillsammans med motsvarande förebyggande eller korrigerande åtgärder rapporteras till kommissionen.

4. Om nationella bestämmelser föreskriver utredningssekretess får denna information inte lämnas ut utan tillstånd från den behöriga juridiska instansen, domstol eller annat organ i enlighet med nationella bestämmelser.

Artikel 4

Rapportering av uppföljning

1. Om en del av den information som avses i artikel 3.2 inte är tillgänglig eller behöver korrigeras, särskilt information om hur oegentligheterna begåtts eller hur de upptäckts, ska medlemsstaterna lämna den information som saknas eller behöver korrigeras i uppföljningsrapporter över oegentligheter till kommissionen.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de förfaranden som har inletts, avslutats eller avbrutits eller procedurer för att tillämpa administrativa åtgärder, administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder i fråga om rapporterade oegentligheter samt resultatet av sådana förfaranden eller procedurer. För de oegentligheter som lett till påföljder ska medlemsstaterna även ange följande:

- a) Om det rör sig om administrativa eller straffrättsliga påföljder.
- b) Om påföljderna är resultatet av en överträdelse av unionslagstiftning eller nationell lagstiftning och närmare bestämmelser om påföljderna.
- c) Om det fastställts att det rör sig om bedrägeri.

3. Medlemsstaten ska på skriftlig begäran av kommissionen tillhandahålla information om en viss oegentlighet eller grupp av oegentligheter.

Artikel 5

Användning och behandling av informationen

1. Kommissionen får använda all information som medlemsstaterna lämnat enligt denna förordning för att genomföra riskbedömningar med stöd av informationsteknologi och får, med utgångspunkt i den information som lämnats, utarbeta rapporter och system som mer effektivt identifierar risker.

2. All information som lämnats enligt denna förordning ska omfattas av yrkesmässig sekretess och åtnjuta samma skydd som enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat som lämnat informationen och de bestämmelser som är tillämpliga på unionens institutioner. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att se till att informationen förblir konfidentiell.

3. Den information som avses i punkt 2 får i synnerhet inte meddelas andra än de personer i medlemsstaterna eller inom unionens institutioner vars arbete kräver att de har tillgång till den, såvida inte den medlemsstat som lämnat informationen uttryckligen har lämnat sitt medgivande.
4. Den information som avses i punkt 2 får inte användas för andra ändamål än att skydda unionens ekonomiska intressen om inte de myndigheter som lämnat informationen uttryckligen har lämnat sitt medgivande.

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande
